

Introducere

Geometria plană și geometria în spațiu își propun să studieze figurile plane și în spațiu și să rezolve diferite probleme ce se pun în legătură cu acestea. Fiind o știință foarte veche, ea și-a impus anumite metode de studiu și de calcul a problemelor din viața practică, în concordanță cu posibilitățile acelor vremuri.

Datorită acestui lucru ea se oprește la un anumit studiu, metodele pe care și le-a impus ne mai permițându-i să continue cunoașterea proprietăților figurilor geometrice. În acest mod vădit, alte discipline cum sunt: trigonometria, geometria analitică, geometria descriptivă etc., vin să-i ia locul.

Cauza principală a acestui fapt este că geometria plană își impune să rezolve problemele sale cu ajutorul instrumentelor clasice: rigla și compasul, și prin suprapunere.

Remarcăm cu ușurință acest lucru, din faptul că ea cuprinde și o parte din probleme de geometrie rezolvate cu ajutorul algebrei, dar, numai acelea care se pot construi cu ajutorul riglei și al compasului. Întrebarea firească pe care mi-am pus-o a fost: care este obstacolul care i-a limitat granițele. După ce am lucrat și am rezolvat multe probleme prin niște metode anevoioase, am găsit răspunsul.

În geometrie sunt două metode de construcție a unghiurilor egale:

- cu ajutorul raportorului;
- cu ajutorul riglei și compasului.

Pentru rezolvarea triunghiurilor, trigonometria a îmbrățișat prima metodă.

Eu pe a doua și am rezolvat problemele impuse de geometrie, ajungând astfel la rezultate nebănuite.

Prezentul volum reprezintă **Capitolul I** din lucrarea «**Probleme vechi nerezolvate**» care se întinde pe două volume, următorul fiind în pregătire.